

τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν ἄγγελον, ψυχορραγῶ Πελοπν. (Κυπαρισσ.): Πάει πῆγά, τελείωσε, ἀγγελοφέρνει αὐτός! Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελεύω 3.

ἀγγελοφόρεμα τό, Σίφν. ἀγγελοφόρεμα Σῦρ. (Ἑρμούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγγελοφοροῦμαι.

Ἡ ψυχορραγία ἔνθ' ἀν.: Τὸν εἶδα τὸν ἄρρωστο ἀπάνω 'ς τ' ἀγγελοφόρεμα Ἑρμούπ. Ἐφτασα ἀπάνω 'ς τ' ἀγγελοφόρεμά του αὐτόθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελοθώρημα.

ἀγγελοφοροῦμαι Κυκλ. (Μῆλ. Τήν. κ.ά.) ἀγγελοφοροῦμαι Κυκλ. (Πάρ. κ.ά.) ἀγγελοφορεῖομαι Πελοπν. (Δημητσάν.) Σίφν. κ.ά. ἀγγελοφορεῖομαι Ἄνδρ. Θήρ. ἀγγελοφορεῖμαι Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Λακεδ. Λακων. Ὀλυμπ. κ.ά.) ἀγγελοφορεῖμαι Πελοπν. (Μάν.) ἀγγελοφορεῖομαι Πελοπν. (Μάν.) ἀντιγγελοφορεῖμαι Κύθηρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. ἀφοροῦμαι παρὰ τὸ ὑφορῶμαι. Ἰδ. GHatzidakis Ἄγγελος und Verwandtes 9.

Βλέπω τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου, πνέω τὰ λοίσθια, ψυχορραγῶ ἔνθ' ἀν.: Αὐτὸς ἀγγελοφορεῖται τώρα Κυκλ. Ὁ ἄνθρωπος ἀγγελοφορεῖώτανε κ' ἐκείνη τὸν ρῶταγε ἂν θέλῃ νὰ τὸν σκεπάσῃ Ὀλυμπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελεύω 3.

ἀγγελοφορῶ ἀμάρτ. ἀγγελοφορῶ Σῦρ. (Ἑρμούπ.) Μετοχ. ἀγγιλουφουρισμένους Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. φορῶ. Ἡ μετοχ. ἀγγιλουφουρισμένους ἐγεννήθη κατὰ παρασχηματισμόν, διότι παρὰ τὸ φορῶ λέγεται καὶ φορῶ μετβ.

Ἐνδύομαι κατάλευκα ἐόρτια ἐνδύματα ἢ ἐν γένει ἐνδυμασίαν ἀρμόζουσιν εἰς ἄγγελον, καὶ δὴ ὥραιαν, ἔξοχον (τὸν ἄγγελον φαντάζεται ὁ λαὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λευχειμονοῦντα συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδ. Πβ. Ματθ. Εὐαγγ. 28, 3 «ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ [δηλ. τοῦ ἀγγέλου] ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἐνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών»): Ἀγγελοφόρεσε σήμερα, γιατί εἶναι γιορτὴ Ἑρμούπ. || Ἄσμ.

Ἀγγελοφορεμένη μου, μέλι μὲ τοῖς γλυκάδες, φαρμάκι ποῦ μὲ πότισες αὐτὲς τοῖς ἑβδομάδες Ἑρμούπ.

Ἀγγιλουφουρισμένη μου, ποιὸς σ' ἔδωκε τὴ χάρι, νὰ σαῖτεν τὸς καρδιὲς χουρὶς νὰ 'χῃς δονεῖς; Μάδυτ.

ἀγγελοφρυδάτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγγελοφρυδάτος Σῦρ. (Ἑρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ἐπίθ. φρυδάτος.

Ὁ ἔχων φρυδία ἀγγελικά, ὥραϊα: Στρογγυλοπρόσωπος κὶ ἀγγελοφρυδάτος. Συνών. ἀγγελοφρύδης. Πβ. ἀγγελικαῖος 1, ἀγγελοφρυδοῦσα.

ἀγγελοφρύδης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγγελοφρύδης Σῦρ. (Ἑρμούπ.) κ.ά. ἀγγιλουφρύδης Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ φρύδι.

Ἀγγελοφρυδάτος, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: Εἶν' ὁμορφος ἄνθρωπος κὶ ἀγγελοφρύδης Ἑρμούπ. Πβ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοφρύδι τό, Πελοπν. ἀγγελοφρύδι Σῦρ. (Ἑρμούπ.) ἀγγελοφρυδο Σῦρ. (Ἑρμούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ φρύδι. Περί τῆς κατ' ἀναλογ. μεταβολῆς τῆς καταλ. -ι εἰς -ο ἰδ. ΓΧατζιδ. MNE 2, 172 κέξ.

Ὁφρὺς ἀγγελική, ὥραϊα: Ἐχει ἀγγελοφρύδι ζωγραφιστὸ Ἑρμούπ. Εἶν' ὁμορφη, ἐκεῖνο τ' ἀγγελοφρυδὸ της σὲ σφάζει! αὐτόθ. || Ἄσμ.

Κυρά μ', ὅταν θὰ στολιστῇς νὰ πᾶς 'ς τὴν ἐκκλησιά σου, βάνεις τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρ' ἀστήθῃ καὶ τοῦ κοράκου τὸ φτερό βάνεις ἀγγελοφρύδι Πελοπν.

ἀγγελοφρυδοῦσα ἐπίθ. θηλ. ἀμάρτ. ἀγγελοφρυδοῦσα Σῦρ. (Ἑρμούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀγγελοφρύδης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περί ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 192.

Ἡ ἔχουσα ἀγγελικὰς, ὥραϊας ὀφρὺς: Εἶν' ὁμορφη κὶ ἀγγελοφρυδοῦσα. Πβ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοφτειασμένος ἐπίθ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγγελοφτειασμένος Κεφαλλ. Σῦρ. (Ἑρμούπ.) ἀγγιλουφκειασμένους Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ φτειασμένος μετοχ. τοῦ ρ. φτειάνω.

Ὁ ὑπὸ ἀγγέλου πλασμένος, εὐειδής, ὥραϊος ἔνθ' ἀν.: Νέος ἀγγελοφτειασμένος Ἀρκαδ. Ὅλα του εἶναι μὲ τὴν πέννα, ἀγγελοφτειασμένος! (μὲ τὴν πέννα ἐνν. ζωγραφιστὰ) Ἑρμούπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοχαϊδεμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀντιγγελοχαδεμένος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ χαϊδεμένος μετοχ. τοῦ ρ. χαϊδεύω.

Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον καὶ οἱ ἄγγελοι, τὰ κατ' ἔξοχὴν ὥραϊα πλάσματα, θωπεύουν διὰ τὴν καλλονὴν του, ὥραϊος: Ἄσμ.

Εἶμαι μακρὺς, εἶμαι λεγνός, ἀντιγγελοχαδεμένος τῶν εἰς ἀγάπην πιστικὴν εἶμαι ἐμπιστεμένος. Μ' εὐτὸς τῶν με συχ-χώρησες τῶν μεταλαβημένη ἐπῆεν νύφ-φῃ τοῦ Χριστοῦ τῶ ἀντιγγελοχαδεμένη. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελικαῖος 1.

ἀγγελοχαιρετίζω ἀμάρτ. ἀντιγγελοχαιρετίζω Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. χαιρετίζω.

Χαιρετίζω (καθὼς ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐχαιρέτισε τὴν Παναγίαν κατὰ τὸν εὐαγγελισμόν) λέγων λόγους πλήρεις εὐμενείας καὶ ἀναγγέλων εὐφρόσυνα γεγονότα: Ἄσμ.

Παναγία χαριτωμένη | τὸ ἀντιγγελοχαιρετισμένη τὸ ἐμένα χαρίτωσέ με | τὸ ἀντιγγελοχαιρετίσέ με (ἀντιγγελοχαιρετισμένη = χαιρετισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου).

ἀγγελοχτυπειοῦμαι ἀμάρτ. Ἀόρ. ἀγγελοχτυπήθη Καπ. (Σινασσ.) Μετοχ. ἀγγελοχτυπημένος Καπ. (Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. χτυπειοῦμαι, δι' ὃ ἰδ. χτυπῶ.

Πλήττομαι ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου, ψυχορραγῶ: Ἀγγελοχτυπήθη (ἤρχισε νὰ ψυχορραγῇ) (Συνών. φρ. τὸν χτύπ' σεν ὁ ἄγγελος). Συνών. ἀγγελεύω 3. Μετοχ. ἀγγελοχτυπημένος 1) Ὁ ψυχορραγῶν, ὁ πνέων